

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Inger Gautier Schmit): Skønt dette Lovforslag jo er meget lille, har det voldt Rigsdagen ganske overordentlig store Vanskeligheder. Ikke alene i Folketinget har man haft en meget lang Forhandling om den heldigste Form for det, men ogsaa her i Landstingsudvalget har vi haft adskillige Møder og, jeg kan godt sige, lagt vore Hoveder ganske overordentlig i Blød for at finde en saa klar og god Formulering som muligt. Det er særlig § 2, vore Interesser har været samlet om, idet jo Lovforslagets Hovedformaal udtrykkes i denne Paragraf. Udvalget er omsider enedes om en ændret Formulering af denne Paragraf, som efter vor Formening gør den klarere og bedre anskueliggør, hvad Lovforslaget tilsigter, idet den sammenfatter de Genstande, som det her forbydes at reklamere for og sælge, saaledes, at det skal være Genstande, der anvendes til seksuel Hygiejne, men som, efter hvad Erfaringerne viser, er særlig egnede til at afbryde Svangerskab og har vist sig at være sundhedsfarlige. Vi mener gennem denne Formulering af § 2 at kunne modarbejde Salget af saadanne livsfarlige Modersprøjter.

Jeg skal derfor anbefale det høje Ting at stemme for det stillede Ændringsforslag.

Justitsministeren (Steincke): Det Ændringsforslag, der er stillet af hele Udvalget, er tiltraadt af mig. Imidlertid har Forholdene medført, at jeg bliver nødt til i nogle Minutter at lægge Beslag paa Tingets Opmærksomhed, fordi der er kommet et Par Ting frem, som hverken har staaet Udvalget eller mig klart paa det Tidspunkt, Betænkningen blev afgivet, den 19. Marts. Det er rigtigt, som den ærede Ordfører (Inger Gautier Schmit) udtalte, at det har været meget vanskeligt at naa til et Resultat i denne Sag, som man fra alle Sider kunde føle sig virkelig tilfredsstillet ved. Jeg har allerede tidligere sagt, at jeg tror, Vanskelighederne i første Række stammer fra, at man fra den høje Rigsdags Side ikke har fundet det formaalstjenligt og rigtigt at give Justitsministeren den af mig ønskede almindelige Bemyndigelse til at udstede de fornødne Forbud, thi saa snart man kommer ind i en nærmere Diskussion paa dette vanskelige Omraade, viser det sig at være overordentlig besværligt at naa til Klarhed over, hvorledes en detailleret Lovbestem-

melse skal lyde. Det viser sig, som jeg nævnte, at den Formulering, som jeg har tiltraadt, efter senere Oplysninger, jeg har modtaget, neppe heller er heldig, og man kan rejse Tvivl paa to Punkter.

Der staaer i Ændringsforslaget, at man kan forbyde saadanne Genstande, der fremtræder som bestemte til seksuel Hygiejne, men hvis væsentligste Formaal maa antages at være Afbrydelse af Svangerskab. Der blev allerede fra et æret Medlem af Folketinget, Fru Elna Munch, rejst Tvivl om, hvorvidt denne Bestemmelse var fyldestgørende, idet det med Hensyn til de saakaldte Modersprøjter blev hævdet og, efter hvad jeg senere har bragt i Erfaring, hævdet med Rette, at det var tvivlsomt, om man egentlig kunde sige, at „deres væsentligste Formaal maa antages at være Afbrydelse af Svangerskab“. Jeg vil af let forstaaelige Grunde ikke saa gerne offentligt udrede, hvad Grunden til denne Tvivl er, men jeg tror ogsaa, at de Antydninger, der er givet, vil være tilstrækkeligt for ærede Medlemmer til at se, at naar man reklamerer med saadanne Midler alene til Brug ved seksuel Hygiejne, og naar visse Dele af Befolkningen køber dem i dette Formaalets Tjeneste i den Tro, at de ikke er forbundet med særlig Fare, og i den Tro, at deres væsentligste Formaal slet ikke er Afbrydelse af Svangerskab, er man fra Lovgivningsmagtens Side ikke helt gærderet overfor Domstolene med Hensyn til de Afgørelser, der vil blive truffet.

Det er den ene Side af Sagen, men det var jo for saa vidt klart, da jeg tiltraadte Udvalgets Ændringsforslag; jeg mente blot ikke, man kunde komme videre. Men mærkeligt nok, samme Dag som Udvalget afgav Betænkning, indløb der til Justitsministeriet en Skrivelse fra Sundhedsstyrelsen. Jeg beder den højtærede Formand, hvis jeg skulde tangere Forretningsordenens Rammer i det følgende, ikke at standse mig, da det vilde være mig kært, om Udvalget og Tingets Medlemmer, inden jeg eventuelt stiller et Ændringsforslag til tredje Behandling, kunde naa til den størst mulige Klarhed over, hvad det egentlig drejer sig om, vi har jo kun faa Dage tilbage af Rigsdags-samlingen. Jeg modtog den 19. Marts en Skrivelse fra Sundhedsstyrelsen. Denne Skrivelse var foranlediget af en Forespørgsel af 17. December fra Justitsministeriet til Sundhedsstyrelsen, hvori man anmodede Sundhedsstyrelsen om Udkast til en Bekendtgørelse i Henhold til det oprindelige Regeringsforslag, der altsaa bemyndigede Justitsministeren til at udstede Forbud.